

РЕШЕНИЕ

№ 2393

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11673** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., подадена чрез юрк. М. Г., срещу решение от 24.11.2022 г., постановено по НАХД № 5699/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав, с което е потвърдено издаденото от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“ Наказателно постановление (НП) № Р-10-231/25.03.2021 г. за налагане на имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Касаторът обосновава становище за неправилност на обжалваното решение, поради неправилно приложение на материалния закон, както и допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се твърдението за извършено нарушение в условията на повторност. Според жалбоподателя наличието на повторно е следвало да бъде описано в АУАН, а не за пръв път да се въвежда с НП. Счита, че наложеното наказание не съответства на целите на наказанието, на тежестта и на характера на извършеното нарушение. Изложени са доводи и за маловажност на деянието.

Ответникът - заместник – председателят на КФН, ръководещ управление

„Застрахователен надзор“, в писмено становище и допълнително в съдебно заседание, чрез упълномощен представител, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред първата инстанция доказателствен материал.

Дружеството е санкционирано за това, че във връзка предявена от В. А. на 10.11.2020г. претенция № [ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, не е изпълнило задължението си по чл. 108, ал. 1 КЗ в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ – в случая 03.12.2020г., да се произнесе като: определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. Застрахователят се е произнесъл чрез плащане на застрахователно обезщетение на дата 11.03.2021г. – извън рамките на законоустановения срок.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му. От процесуална и материална гледна точка същото е законосъобразно и не се констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК. В изследването на въпроса за сроковете правилно районният съд е достигнал до извода, че всички процесуални срокове са спазени, който извод се споделя и от настоящия съдебен състав.

Касационната жалба възпроизвежда буквално жалбата пред първоинстанционния съд, като на всички наведени оплаквания решаващият състав на СРС е отговорил в решението си.

Жалбоподателят не оспорва извършеното нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ. Същото правилно е санкционирано в условията на повторност, тъй като към датата на извършване на нарушението – 04.12.2020 г. дружеството е било санкционирано за същото нарушение с НП № Р-10-714/23.07.2019 г., влязло в сила на 31.12.2019 г. Съгласно §1, т. 51 от ДР на КЗ "повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

Неоснователно се възразява, че наличието на повторност не е отразена в АУАН. Еднопосочна е съдебната практика, че фактът на повторността касае индивидуализацията на наказанието, поради което въвеждането ѝ като обстоятелство едва с НП, не представлява съществено процесуално нарушение. Не се констатира да е нарушено правото на защита на нарушителя, доколкото на същият му известно, че има издадено НП № Р-10-714/23.07.2019 г., влязло в сила на 31.12.2019 г., и новото нарушение за същото деяние е извършено в едногодишния срок от влизането в законна сила на последното .

При издаване на НП не са допуснати нарушения на материалния закон. Т. нарушение

не е допуснато и от решаващия състав на въззивния съд. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ задължава застрахователят да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. Санкционната норма е индивидуализирана правилно и правомерно е ангажирана административно-наказателната отговорност на застрахователя.

Неоснователно е възражението на касатора, че в случая се касае маловажно нарушение, както и че наложената имуществена санкция не отговаря на целите на наказанието. Размерът на имуществената санкция е към минималния такъв, съобразно посоченото в санкционната норма, поради което, и с оглед наличието на предишни нарушения, същият не може да се приеме, че е прекомерен или несъответстващ на тежестта на нарушението.

Налага се обобщаващ извод за неоснователност на касационното оспорване. Обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разности във вид на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 80 лв. на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, IX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.11.2022 г., постановено по НАХД № 5699/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 114 състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.